

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 30.8.2013 — Walter Jubin v. easyJet Airline Co. Ltd

(Asia C-475/13)

(2013/C 359/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Walter Jubin

Vastaja: easyJet Airline Co. Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko kansallisen oikeuden perusteella myönnetty vahingonkorvaus, jolla on tarkoitus korvata varatun lennon peruuttamisesta aiheutuneet ylimääräiset matkakustannukset, vähentää asetuksen ⁽¹⁾ 7 artiklaan perustuvasta korvauksesta, jos lentoliikenteen harjoittaja on täyttänyt asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaiset velvollisuutensa?
- 2) Jos vähentäminen on mahdollista, päteekö tämä myös korvaavasta kuljetuksesta lennon lopulliseen määräpaikkaan aiheutuneisiin kustannuksiin?
- 3) Siltä osin kuin vähentäminen on mahdollista, voiko lentoliikenteen harjoittaja suorittaa vähennyksen aina vai riippuuko vähennyksen suorittaminen siitä, missä määrin se sallitaan kansallisessa oikeudessa tai tuomioistuin pitää sitä kohtuullisena?
- 4) Siltä osin kuin kansallisella oikeudella on merkitystä tai tuomioistuimen on tehtävä päätös harkintavaltaansa käyttäen, onko asetuksen 7 artiklan mukaisella korvauksella tar-

koitus korvata ainoastaan matkustajille peruuttamisesta aiheutunut haitta ja ajanmenetys vai kattaako se myös aineelliset vahingot?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 30.8.2013 — Heidemarie Retzlaff v. easyJet Airline Co. Ltd

(Asia C-476/13)

(2013/C 359/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Heidemarie Retzlaff

Vastaja: easyJet Airline Co. Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko kansallisen oikeuden perusteella myönnetty vahingonkorvaus, jolla on tarkoitus korvata varatun lennon peruuttamisesta aiheutuneet ylimääräiset matkakustannukset, vähentää asetuksen ⁽¹⁾ 7 artiklaan perustuvasta korvauksesta, jos lentoliikenteen harjoittaja on täyttänyt asetuksen 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan mukaiset velvollisuutensa?

- 2) Jos vähentäminen on mahdollista, päteekö tämä myös korvaavasta kuljetuksesta lennon lopulliseen määräpaikkaan aiheutuneisiin kustannuksiin?
- 3) Siltä osin kuin vähentäminen on mahdollista, voiko lentoliikenteen harjoittaja suorittaa vähennyksen aina vai riippuuko vähennyksen suorittaminen siitä, missä määrin se sallitaan kansallisessa oikeudessa tai tuomioistuimien pitää sitä kohtuullisena?
- 4) Siltä osin kuin kansallisella oikeudella on merkitystä tai tuomioistuimen on tehtävä päätös harkintavaltaansa käyttäen, onko asetuksen 7 artiklan mukaisella korvauksella tarkoitus korvata ainoastaan matkustajille peruuttamisesta aiheutunut haitta ja ajanmenetykset vai kattaako se myös aineelliset vahingot?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Kanne 20.9.2013 — Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-507/13)

(2013/C 359/05)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: E. Jenkinson ja S. Behzadi-Spencer avustajanaan K. Beal, QC)

Vastaajat: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- direktiivin 2013/36/EU (¹) 94 artiklan 1 kohdan g alakohta ja 2 kohta sekä/tai 162 artiklan 1 ja 3 alakohta on kumottava
- asetuksen (EU) N:o 575/2013 (²) 450 artiklan 1 kohdan d, i ja/tai j alakohta sekä 521 artiklan 2 kohta on kumottava
- Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhdistynyt kuningaskunta vaatii tiettyjen Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston säädösten joidenkin säännösten kumoamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 263 artiklan nojalla. Kumoamiskanne koskee ”CRD IV -pakettia”, joka tuli voimaan 17.7.2013. Paketti koostuu uudesta vakavaraisuusdirektiivistä eli direktiivistä 2013/36/EU ja uudesta vakavaraisuusasetuksesta. Yhdistynyt kuningaskunta pyrkii kyseenalaistamaan vain näiden toimien tietyt säännökset eli:

- i) direktiivin 2013/36/EU (jäljempänä CRD IV -direktiivi), joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 27.6.2013, 94 artiklan 1 kohdan g alakohtaan ja 2 kohdan sekä 162 artiklan 1 ja 3 alakohtaan. Direktiivi tuli 164 artiklansa nojalla voimaan 17.7.2013.
- ii) Vakavaraisuusasetuksen eli asetuksen (EU) N:o 575/2013 (jäljempänä CR-asetus) 450 artiklan 1 kohdan d, i ja j alakohtaan sekä 521 artiklan 2 kohdan. CR-asetus julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 27.6.2013, mutta se tuli voimaan 28.6.2013 521 artiklansa 1 kohdan nojalla. Sitä on sovellettava 1.1.2014 alkaen sen 521 artiklan 2 kohdan nojalla.

Parlamentti ja neuvosto ovat riidanalaisissa toimissa toteuttaneet useita toimenpiteitä, jotka koskevat muuttuvia palkkioita, joita on sallittua maksaa laitosten (ts. CR-asetuksen 4 artiklassa määriteltujen luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten) tietyille työntekijöille. Erityisesti CRD IV -direktiivin 94 artiklan 1 kohdan g alakohdassa on asetettu raja muuttuvalle palkkiolle, jota voidaan maksaa tietyille ”olennaisten riskien ottoa edellyttävissä tehtävissä toimiville”. Tämä on tunnettu puhekielessä ”ylärajan asettamisena pankkiirien bonuksille”. Lisäksi unionin lainsäätäjä on CRD IV -direktiivin 94 artiklan 2 kohdassa antanut Euroopan pankkiviranomaiselle, SEUT 114 artiklan nojalla perustetulle virastolle, tehtäväksi määritellä kriteerit, joiden perusteella ”olennaisten riskien ottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat” yksilöidään tietyssä laitoksessa, ja kehittää suuntaviivat, jotka liittyvät diskonttokorkoon, jota voidaan soveltaa pitkän aikavälin muutuviin palkkioihin. Kun nämä henkilöt on yksilöity, laitosten on CR-asetuksen 450 artiklan mukaan julkaistava tiettyjä näiden henkilöiden palkkaa koskevia yksityiskohtia niin, että ne ovat yleisesti saatavilla.

Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että riidanalaiset säännökset olisi kumottava seuraavilla perusteilla:

- i) riidanalaisille säännöksille ei ole riittävää oikeusperustaa perussopimuksissa
- ii) riidanalaiset säännökset ovat suhteettomia ja/tai eivät ole suhteellisuusperusteen mukaisia